

Arrest

nr. 55 684 van 8 februari 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 2 november 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 september 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 6 december 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 januari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. VAN ROSSEM, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST :

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 24 november 2008 het Rijk binnen en diende op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 30 september 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Srilankaanse nationaliteit te beschikken, tot de Tamilbevolking te behoren en geboren te zijn in Trincomalee. U woonde van 1978 tot 1983, toen grote anti-Tamirellen uitbraken, in Colombo. Jullie verhuisden daarop naar het noorden van het land. Vanaf 1993 gaf u er karatelessen aan de jongeren van de afdeling “Inlichtingen” van de “Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE)”. In 1996 huwde u. In 1997 verhuisde u met uw gezin naar Mullaitivu. Daar opende u een juwelierszaak. U bleef karatelessen geven aan jongeren maar niet meer aan leden van de “LTTE”. In 2002 verliet u

Mullaitivu omdat u problemen had met de LTTE. De LTTE wou dat u opnieuw karatelessen gaf aan haar leden. U weigerde. De LTTE uitte een doodsbedreiging tegen u en weigerde u een uitreisvergunning. U vluchtte naar Colombo waar u opnieuw een juwelierszaak opende. U werd er herhaaldelijk afgeperst door de Karuna-groep, de "Eelam People's Democratic Party" (EPDP) en de "Tamil Eelam Liberation Organization (TELO)". U betaalde ook aan de Singalese politie. Op 12/03/2007 kreeg u een telefoon van een lid van Karuna. Hij eiste 2.000.000 roepies. U kreeg tien dagen bedenktime. Op 22/03/2007 werd er in uw winkel ingebroken en werden er zowel geld als juwelen gestolen. U vermoedt dat de daders van Karuna waren omdat u niet had betaald. U gaf de inbraak aan bij de politie en sergeant Fernando" behandelde uw zaak en maakte de aangifte op. U verkocht in uw winkel tevens simkaarten voor een zekere Pereira van het telecommunicatiebedrijf "Dialogue". Telkens u een simkaart verkocht moest u een kopie nemen van de identiteitskaart van de koper en deze doorgeven aan Pereira. Op 29/09/2008 kwamen twee Tamils om een simkaart. U herkende hen als Thileepan en Raju Master, twee jongeren van de "LTTE" aan wie u karatelessen had gegeven. Ze wisten dat u Mullaitivu was ontvlucht en door de "LTTE" werd bedreigd. Ze wilden enkel een simkaart en gaven de kopie van iemand anders identiteitskaart. Op 03/11/2008 werd u thuis gearresteerd door agenten in burger. U werd geblinddoekt meegenomen naar het politiekantoor van Bambalapitiya, Colombo. U werd ondervraagd over uw banden met de "LTTE" en de kopers van simkaarten. Ze toonden u een foto van Thileepan. U zei dat u hem niet herkende. U werd gemarteld. Ondertussen werd een zwaar mishandelde Thileepan binnen gebracht. De volgende dagen namen ze u mee naar de stad om Raju Master aan te duiden. Op 08/11/2008 zag u hem, wees u hem aan en hij werd gearresteerd. Zeven dagen bleef u aangehouden. Tijdens uw detentie overleed Thileepan. Tijdens uw gevangenschap kwam u opnieuw in contact met Fernando, de politieman bij wie u de inbraak had aangegeven. U kocht hem om met 500.000 roepies. Op 10/11/2008 werd u naar de rechtbank gebracht van waar u met medeweten van Fernando vluchtte. U dook onder in een vissershut in Negombo. Diezelfde avond belde Fernando u op. Raju Master was aan zijn verwondingen overleden. U was de enige die daarvan op de hoogte was. De politie zou alles doen om u op te sporen en te liquideren.

Op 21/11/2008 verliet u Sri Lanka per vliegtuig. Op 22/11/2008 kwam u in Frankrijk aan. Op 23/11/2008 's nachts reisde u per wagen door naar België. Op 24/11/2008 vroeg u asiel aan.

Ter staving van uw asielrelaas legde u volgende documenten neer: identiteitskaart, voor eensluidend verklaarde kopie geboortecertificaat van u en uw echtgenote, vertaling huwelijkscertificaat, vertaling geboortecertificaten van uw drie kinderen, gezinsregistratie Wellawatte Colombo, registratiecertificaat juwelierszaak en vertaling, een aanhoudingsbevel, extract uit het informatieboek van Bambalapitiya politiekantoor en vertaling, rapport aangifte inbraak en vertaling, attest naamscorrectie in aangifte en vertaling, drie foto's, één krantenartikel met vertaling, elf krantenartikels en twee webartikels uit "Tamil Guardian", kopie voorpagina krant met advertentie voor uw juwelierszaak, twee kopie's van krantenartikels, een karate-attest, een voorschrift voor medicijnen, een doktersattest en zes enveloppe's.

B. Motivering

Na het gehoor door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dient te worden vastgesteld dat u de hoedanigheid van Vluchteling niet kan worden verleend en dat u evenmin aannemelijk maakte bij een eventuele terugkeer een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Er kan immers geen geloof worden gehecht aan de door u ingeroepen asielmotieven gezien er diverse discrepanties werden vastgesteld tussen uw verklaringen en de voorgelegde documenten. Eerst en vooral dient er te worden gewezen op het feit dat u verklaarde dat u na **omkoping van de agent Fernando** kon vluchten toen u naar de rechtbank werd gebracht en dit **vooraleer u voor de rechter verscheen** (CGVS2 pp. 7-8). Het uittreksel uit het informatieboek van het politiekantoor van Bambalapitiya dat u neerlegde, stelt echter dat **in deze zaak vrijkwam op borg nadat u voor de "Magistrate Court"** was verschenen. Dit is dan ook zeer merkwaardig. Verder dient te worden opgemerkt dat u verklaarde dat u Fernando kende omdat hij **uw aangifte van de inbraak in uw winkel behandelde** (CGVS2 p. 8). Het rapport van aangifte stelt echter dat de agent die deze zaak behandelde "**Deepathi Wijekrema**" heette. Nergens in het verslag komt de naam van een agent genaamd Fernando voor. Tevens dient te worden opgemerkt dat het hoogst bevreemdend te noemen is dat u in een zaak van terroristische activiteiten op borg zou zijn vrijgelaten door de "Magistrate Court" (zie uittreksel uit het informatieboek van het politiekantoor van Bambalapitiya). Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt immers dat onder "Emergency Regulations van 2006" dergelijke zaken waarin een band is met terrorisme door de "High Court" worden behandeld. Ook is het zo goed als onaannemelijk dat de politie met u in een stad als Colombo met meer dan 600.000 inwoners zou rondrijden zodat u Raju Master zou kunnen

aanduiden (CGVS2 pp. 5-6). De kans dat u hem effectief zou zien, is daarvoor immers te klein. Tevens dient te worden opgemerkt dat u niet wist waarom, waar en wanneer Thillepan was gearresteerd (CGVS2 pp. 4-5).

Aangaande de inbraak in uw winkel, die volgens u verband houdt met de afpersingen, dient te worden vastgesteld dat u verklaarde dat ze inbraken door twee sloten aan het raam en het glazen raam kapot te maken en **niet via de voordeur die nog gesloten was toen u er aankwamdeur (CGVS p. 12-13, CGVS2 p. 10). Volgens het rapport van aangifte was echter de voordeur van de winkel opengebrouken. Deze discrepantie is dan ook opmerkelijk aangezien u volgens het politieverlag de persoon zou zijn die de inbraak rapporteerde. Gezien u de inbraak duidelijk verbindt met de afpersingen wordt ook dit deel van uw asielrelaas in zijn geheel ongeloofwaardig (CGVS p. 11).**

Tot slot dient te worden opgemerkt dat u verklaarde in Sri Lanka over een paspoort te beschikken. U legt dit paspoort niet neer en gaf tegenstrijdige verklaringen waarom u het paspoort niet kan neerleggen. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u louter dat u over een paspoort beschikte maar met een ander paspoort reisde. Nergens maakte u er gewag van dat dit paspoort was verbrand (Verklaring punt 21). Tijdens het eerste gehoor voor het CGVS verklaarde u aanvankelijk dat het paspoort in Colombo lag. Pas toen u werd gevraagd dat paspoort te bekomen verklaarde u expliciet **dat u het verbrandde omdat u er niet mee kon reizen** (p. 6). Tijdens het tweede gehoor voor het CGVS verklaarde u dat u uw **paspoort bij een vriend had achtergelaten en dat die vriend het later verbrandde** (p. 2). Bij confrontatie met uw vorige verklaring kon u enkel ontkennen gezegd te hebben het zelf te hebben verbrand (CGVS2 p. 2). Dit volstaat niet als verklaring voor deze tegenstrijdigheid. Dit laat het CGVS toe op een gereede wijze te vermoeden dat u dit paspoort voor de Belgische autoriteiten achterhoudt ten einde uw werkelijke reisweg en de tijdens de reis gebruikte documenten te verhullen.

Uit wat voorafgaat kan dus worden besloten dat er geen enkele reden is waarom u niet naar Sri Lanka zou kunnen terugkeren. Uit de richtlijnen van het UNHCR "UNHCR Eligibility Guidelines For Assessing The International Protection Needs Of Asylum-Seekers From Sri Lanka" (dd.5 juli 2010) blijkt dat de oorlog op 19 mei 2009 eindigde met de overwinning van het Srilankaanse leger op "LTTE". De situatie is sindsdien gevoelig verbeterd en er wordt werk gemaakt om het hoog aantal "IDP's" die zich in de vluchtelingenkampen bevinden te hervestigen, terwijl personen die verdacht zijn van banden met "LTTE" in 'High Security Camps' blijven. In het licht van de gewijzigde situatie in Sri Lanka is het profiel van een Tamil afkomstig uit het noorden of het oosten niet meer voldoende om aanspraak te kunnen maken op een vorm van internationale bescherming. Elk dossier dient individueel te worden behandeld en het al dan niet toekennen van een internationaal beschermingsstatuut hangt er vooral van af of de kandidaat-vluchteling aannemelijk heeft gemaakt dat hij tot een van de door het "UNHCR" opgesomde risicoprofielen behoort. Personen die verdacht worden van banden met "LTTE", zoals u in uw geval trachtte aan te tonen, kunnen als een mogelijk risicoprofiel worden beschouwd. In dergelijk geval moet echter uit het individuele dossier blijken, namelijk door middel van documenten en/of geloofwaardige verklaringen, of de kandidaat-vluchteling daadwerkelijk banden heeft met "LTTE" of ervan wordt verdacht en in die hoedanigheid nood heeft aan internationale bescherming. Zoals hierboven reeds werd uiteengezet heeft u echter op geen enkele manier het CGVS weten te overtuigen van de voorgehouden vervolgingen omdat u er van zou worden verdacht banden te onderhouden met en steun te verlenen aan de "LTTE". Bijgevolg kan dan ook niet besloten worden dat u op dit ogenblik bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt op vervolging zoals bepaald in de Geneefse Conventie. Evenmin kan worden gesteld dat er in uw geval een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou bestaan.

De overige documenten die u neerlegde zijn niet van dien aard dat ze de geloofwaardigheid van uw asielrelaas kunnen herstellen. Uw identiteitskaart bewijst uw identiteit en nationaliteit die niet worden betwist. Hetzelfde geldt voor de voor eensluidend verklaarde kopie van uw geboortecertificaat en van dat van uw echtgenote. De vertaling van uw huwelijks-certificaat vormt een begin van bewijs van uw huwelijk. De vertalingen van de geboortecertificaten van uw kinderen staven verder de gezinssituatie. De gezinsregistratie van Wellawatte tonen aan dat jullie in Wellawatte, Colombo zijn geregistreerd, wat niet wordt betwist. Het registratiecertificaat van uw juwelierszaak en de vertaling er van vormen een begin van bewijs dat u deze zaak voerde, net als de kopie van de voorpagina van een krant met een advertentie voor uw juwelierszaak. Aan de authenticiteit van het arrestatiebevel kan ten strengste worden getwijfeld, gezien de discrepanties tussen uw verklaringen en de documenten die u neerlegde betreffende de zaak van terrorisme waarin u zou verdacht zijn. Het arrestatiebevel vermeldt trouwens niet om welke redenen u voor de rechtbank diende te verschijnen. Bovendien is het bevreemdend dat u een origineel afgestempeld arrestatiebevel kan voorleggen dat gericht is aan de

“officer-in charge, Bampalapitiya”. Het enige wat kon toelichten over de manier waarop u het arrestatiebevel kon verkrijgen was dat uw vriend Ram Kumar u het had opgestuurd (CGVS2 p. 8). Gezien het een arrestatiebevel betreft dat uitgaat van de “Magistrate Court” kan het niet omwille van een beschuldiging van “terroristische activiteiten” zijn. Bovendien is het bevreemdend dat u een arrestatiebevel kan voorleggen dat gericht is aan de “officer-in charge, Bampalapitiya”. Het enige wat u kon toelichten over het verkrijgen van het arrestatiebevel was dat uw vriend Ram Kumar u het had opgestuurd. Nochtans blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd gevoegd dat arrestatiebevelen niet zomaar kunnen worden verkregen. Gezien de onduidelijke herkomst van het document en de discrepanties met uw verklaringen dient de authenticiteit van het bevel danig te worden betwijfeld. Betreffende het uittreksel uit het informatieboek van het politiekantoor van Bampalapitiya, de vertaling er van, het rapport van aangifte en de vertaling er van werd boven reeds vastgesteld dat ze tegenstrijdig zijn met uw verklaringen. Hun authenticiteit moet dan ook worden betwijfeld. Het attest van de naamscorrectie betreft tevens de aangifte van de inbraak. Het krantenartikel met vertaling betreft een overval op een andere juwelierszaak en de overige krantenartikels betreffen de algemene situatie in Colombo, u wordt er niet in vermeld (CGVS2 p. 10). Het karatecertificaat toont aan dat u een bepaalde graad in karate behaalde, wat niet door het CGVS wordt betwist. De kopie van het voorschrift voor medicijnen toont aan dat u deze medicijnen werden voorgeschreven maar er wordt niet toegelicht waarom u deze medicijnen diende te nemen. Het doktersattest betreft uw algemene medische conditie en spreekt zich niet uit over de oorzaken van uw medische toestand. U legde geen bewijs voor van de mishandelingen die u tijdens uw detentie zou hebben ondergaan. De foto’s betreffen louter uw gezin. De enveloppe’s tonen aan dat u post ontvangt uit Sri Lanka.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95*). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

4. Verzoeker voert aan dat de commissaris-generaal bij het nemen van de bestreden beslissing *“in gebreke gebleven is en zij de materiële motiveringsplicht in de zin van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de vreemdelingenwet heeft geschonden”* en onderwerpt in het verzoekschrift de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen aan een inhoudelijke kritiek. Het beroep zal dan ook verder vanuit het oogpunt van de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht worden onderzocht.

5. Nopens de status van vluchteling

6. Verzoeker citeert *“artikel 1 A 2) van het verdrag van Genève d.d. 28.07.1951”* en *“meent dat er geen discussie meer kan bestaan over het feit of hij voldoet aan de criteria van de conventie van Genève om erkend te worden als politiek vluchteling”*.

7. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoeker legt een identiteitskaart en een geboorteakte neer ter adstructie van zijn voorgehouden identiteit doch geen paspoort en verklaart gereisd te hebben met een vals paspoort. Het is niet aannemelijk dat verzoeker omtrent een eenvoudige kwestie als zijn paspoort strijdige verklaringen aflegt. Evenmin kunnen deze worden rechtgezet door het *post factum* in het verzoekschrift één versie als correct aan te duiden. Verzoekers illegale reisweg kan evenmin overtuigen nu verzoeker zijn reisweg niet aantoonbaar terwyl hij

met het vliegtuig naar Europa reisde en op zijn minst in het bezit moet zijn geweest van een vliegtuigticket, instapkaart of bagagelabel waaruit kan blijken met welke vlucht, wanneer en waar hij in Europa is aangekomen. Verzoeker toont niet aan wanneer hij Sri Lanka verliet noch dat hij hiervoor gebruik maakte van een vals paspoort en illegaal reisde.

8. De asielaanvraag werd afgewezen omdat verzoekers verklaringen strijdig zijn met de inhoud van de voorgelegde bewijsstukken.

8.1. Verzoeker *“wenst te benadrukken dat het document van de rechtbank wel degelijk een echt betreft”* doch biedt geen aannemelijke verklaring voor de vaststelling dat de Magistrate Court niet bevoegd is inzake terrorisme dat tot de rechtsmacht van de High Court behoort.

8.1.1. Verzoekers poging zijn tegenstrijdige verklaringen te harmoniseren kan niet overtuigen. Dat *“Fernando”* hem zou hebben hebben vrijgekregen door in zijn plaats een borg te betalen valt immers niet te rijmen met verzoekers beschrijving van het concrete verloop van zijn ontsnapping, met name *“hij ging me vrijlaten bij de ingang van de rechtbank en dan moest ik de benen nemen.”* (gehoorverslag CGVS, 19/02/2009, p.7). Bovendien stelt het uittreksel van het informatieboek dat verzoeker verschenen zou zijn voor het Magistrate Court, terwijl verzoeker expliciet verklaarde *“ik ben niet bij rechter verschenen”* (gehoorverslag CGVS, 19/02/2009, p.7). Verzoekers verklaringen ontkennen derhalve de inhoud van de voorgelegde stukken, waaraan dan ook geen bewijswaarde kan gehecht worden.

8.2. Verzoekers verklaringen met betrekking tot de persoon die de aangifte van de inbraak in zijn winkel opstelde zijn evenmin coherent met het neergelegde document. Dat verzoeker beweringen dat hij *“zijn relaas vertelde aan 3 ambtenaren waaronder Fernando. Het officiële rapport werd opgesteld door Deepathi Wijeckrema en ook door hem ondertekend. Het officiële rapport dat hij neerlegde is dan ook wel degelijk conform verzoeker zijn verklaringen en is aannemelijk”* gaan opnieuw in tegen de verklaringen tijdens het CGVS-verhoor (p.8) *“Was hij dan de voor de behandeling van de inbraak verantwoordelijk agent? Ja (...) Maakte hij de aangifte op? Ja inderdaad”* (gehoorverslag CGVS, 19/02/2009, p.8). Overigens diende verzoeker eenduidig te kunnen stellen of werd ingebroken via het raam of de voordeur nu dit voor de beveiliging van een juwelierszaak ter dege belangrijk is. Indien *“dit element niet dermate doorslaggevend [is] om verzoeker het statuut van vluchteling niet toe te kennen”* zoals verzoeker stelt, dan is het wel belangrijk voor de geloofwaardigheid van de feiten aan de basis van zijn vervolging. Immers verzoeker toont niet aan dat ingebroken is, laat staan door Tamil afscheidingsgroeperingen zodat zijn vervolging hiervoor evenmin gegrond kan zijn. Verzoeker gaat voorts voorbij aan de frappante inhoudelijke discrepantie met betrekking tot de formele omschrijving van het misdrijf. De foute schrijfwijze van de naam is één element en overigens niet hetzelfde als een materiële vergissing in de spelling van een naam, zodat deze opmerking van verzoeker niet relevant is. Verzoeker tracht de vele fundamentele tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen en zijn documenten toe te lichten doch vervalt hierbij in nieuwe tegenstrijdigheden. Ten overvloede stelt de CGVS terecht dat het weinig geloofwaardig is dat de politie derwijze tewerk zou gaan dat zij op goed geluk patrouilleren in een hoofdstad als Colombo met meer dan 600.000 inwoners, in de hoop de verdachte toevallig aan te treffen. Verzoekers toelichting over een *“speciale instantie, namelijk de CID”*, die door 3 tamilwijken reden en dus gerichte zoekacties ondernamen is onverzoenbaar met verzoekers eerdere verklaringen waar hij beweerde *“1 week lang op zoek naar hem en zo gingen we naar vele wijken”*.

8.3. Wat het arrestatiebevel betreft wijst de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen er terecht op dat het bevreemdend is dat verzoeker het origineel hiervan kon voorleggen aangezien uit algemene informatie toegevoegd aan het dossier blijkt dat dit doorgaans niet zonder meer verkregen kan worden. Verzoeker stelt *“te benadrukken dat hij via zijn vriend, ram kumar aan de originele documenten is geraakt. Hij heeft deze documenten gevraagd aan Fernando en deze laatste heeft ze dan bezorgd aan verzoeker via zijn vriend”* wat blote beweringen zijn die gelet op voorgaande tegenstrijdigheden de ongelooftwaardigheid van het asielrelaas evenmin kunnen herstellen.

8.3.1. Verzoeker voert aan dat *“op 02.06.2009 legde verzoeker bijkomende documenten voor ter staving van zn relaas”* doch dat *“Op geen enkele wijze verwijst de beslissing d.d. 01.10.2010 naar deze bijkomende nieuwe stukken van verzoeker. Verzoeker heeft dan ook de indruk dat deze nieuwe documenten niet onderzocht werden terwijl zij net een ander licht worpen op zijn situatie. (...) Op geen enkele wijze kan uit de bestreden beslissing afgeleid worden dat rekening werd gehouden met de nieuwe stukken van verzoeker bij het nemen van de nieuwe beslissing terwijl dit net belangrijke*

elementen zijn die het relaas van verzoeker kracht bijzetten en de geloofwaardigheid van zijn relaas kracht bijzetten.” Verweerder erkent “*dat in de bestreden beslissing niet verwezen wordt naar de documenten die verzoeker bij voorliggend verzoekschrift voegt en die hij op 2 juni 2009 overmaakte aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (en een kopie aan het Commissariaat-generaal)*” doch “*meent echter dat deze documenten geen afbreuk kunnen doen aan het ongegrond karakter van verzoekers asielaanvraag.*”

8.3.2. De Raad stelt vast dat het gemak waarmee verzoeker nieuwe stukken aanvoert haaks staat op zijn gebrek reisdocumenten of reisbescheiden neer te leggen die nochtans in zijn bezit waren bij zijn binnenkomst in Europa. Hoe dan ook verzoeker legt twee brieven neer, de eerste brief is van een politicus “M.G.”, en de tweede brief is van een advocaat “S.S.”. Deze brieven vertonen echter klaarblijkelijk een gesolliciteerd karakter en komen voor als complaisancestukken opgesteld met oog op onderhavige procedure. De brief van M. G. is bovendien in strijd met verzoekers verklaringen nu verzoeker zelf verklaarde dat hij op 10 november 2008 kon ontsnappen van bij de rechtbank waar hij naartoe was gebracht, terwijl in de brief van M.G. wordt beweerd dat verzoeker vrijgelaten zou zijn. De objectiviteit en het gezag van de brief inzake de “jurisdiction of court” wordt niet toegelicht en voorts bevat de brief slechts informatie over de algemene gerechtelijke organisatie maar niet de concrete bevoegdheidsregeling inzake terrorisme. Inzake de algemene artikelen die verzoeker neerlegt merkt verweerder terecht op dat deze “*dateren van 2009*” en derhalve “*bezwaarlijk beschouwd [kunnen] worden als nieuws over de huidige situatie*”. Ter terechtzitting wordt nog een bijkomend document neergelegd van de Human Rights Commission of Sri Lanka dat uitdrukkelijk stelt een neerslag te zijn van de verklaringen afgelegd door verzoekers echtgenote dat zij door de C.I.D. werd ondervraagd en deze dit bevestigt. Nergens kan hieruit worden afgeleid welke feiten werden besproken en waarom zij meende dat dit een inbreuk was op haar rechten. Het volstaat niet documenten neer te leggen zonder deze concreet toe te lichten en de betrouwbaarheid ervan aan te tonen. Gezien de verschillende documenten aangaande de essentie van verzoekers asielaanvraag fundamenteel gebrekkig zijn kan een dergelijk stuk de geloofwaardigheid van het relaas niet herstellen.

8.4. De overige documenten die verzoeker neerlegde staven enkel de identiteit van verzoeker en zijn gezin, verzoekers medische toestand en verzoekers professionele activiteiten, of betreffen algemene informatie die geen verband houdt met verzoekers asielaanvraag, en doen derhalve evenmin afbreuk aan de ongelooftwaardigheid van verzoekers verklaringen en asielmotieven. Van een kandidaat-vluchteling mag worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan nagegaan worden of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. De Raad dient vast te stellen na een grondig heronderzoek van de stukken uit het administratieve dossier dat de commissaris-generaal terecht tot de ongelooftwaardigheid van het relaas heeft besloten.

8.5. Verzoeker meent dat de commissaris-generaal “*een verkeerde interpretatie geeft aan het UNHCR document van 5 juli 2010*” nu de lijst met risicoprofielen opgesomd in het document “*niet exhaustief*” is. Uit de UNHCR-richtlijnen blijkt dat de asielaanvraag van een kandidaat-vluchteling uit Sri Lanka individueel dient te worden beoordeeld en dat een afkomst als Tamil uit het noorden of oosten niet op zich volstaat om een nood aan internationale bescherming aan te tonen. Het document bevat eveneens een niet-exhaustieve lijst van risicoprofielen waaronder personen die verdacht worden van banden met de LTTE. Uit bovenstaande blijkt dat verzoeker echter geen (vermeende) band met de LTTE heeft aangetoond. Waar het verzoekschrift terecht stelt “*indien verzoeker niet in aanmerking komt voor een van de categorieën dienen zijn verder nog individueel na te gaan of er geen andere redenen zijn waarom verzoeker meent niet te kunnen terugkeren en dient de bestreden beslissing hierover te motiveren wat men nagelaten heeft te doen*” blijkt uit de bestreden beslissing dat dit in concreto is overwogen. Verzoeker draagt de bewijslast en geen enkele bepaling of beginsel verplicht de asielinstantie om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen (RvS 16 november 2006, nr. 164.792; RvV 30 januari 2009, nr. 22.422; RvV 29 augustus 2008, nr. 15.335). Verweerder merkt terecht op dat verzoeker gedurende het verhoor uitsluitend gewag heeft gemaakt van problemen ten gevolge van zijn vermeende band met de LTTE en hij geen ander profiel aantoont. Er kan dan ook bezwaarlijk gemeend worden dat de CGVS of de Raad hypothetische speculaties moeten maken op dit punt. Verzoeker is overigens afkomstig uit

Colombo en kon zijn juwelierszaak zonder inmenging leiden. Nergens kan blijken dan hij verontrust was door zijn overheid die hem overigens registreerde en reisdocumenten afleverde. Verder volstaat het niet niet te wijzen op de algemene situatie in het land van herkomst en naar algemene rapporten om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond, en verzoeker blijft hier in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480). De aanvullende stukken die verzoeker neerlegt doen dan ook geenszins afbreuk aan de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas.

9. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

10. Nopens de subsidiaire bescherming

10.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor subsidiaire bescherming omdat hij *“tot 1 van de 3 subgronden van de subsidiaire bescherming behoort die elk een aparte categorie uitmaken met telkens een eigen interpretatie”*. Verzoeker voert aan *“Dat bezwaarlijk kan gesteld worden dat de bestreden bescherming met betrekking tot dit statuut afdoende gemotiveerd is. Op geen enkele wijze kan afgeleid worden hoe het cgvs categorie a,b en c onderzocht heeft in hoofde van verzoeker, minstens wordt hierover totaal geen motivering gegeven.”*

10.2. Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden vastgesteld dat voor iedere vorm van internationale bescherming, ook voor de subsidiaire bescherming, de plicht tot medewerking berust op de verzoeker. Deze dient ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk alle nuttige elementen noodzakelijk voor de beoordeling van zijn verzoek in te dienen. Deze elementen behelzen onder meer alle documenten van verzoeker en die van relevante familieleden met betrekking tot identiteit, nationaliteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet met artikel 4, lid 1 en 2 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Bij het ontbreken van deze elementen dient een aannemelijke verklaring gegeven te worden.

10.3. Verzoeker beperkt zich wederom tot loutere beschuldigingen naar de commissaris-generaal toe, wie hij verwijt zijn asielaanvraag onvoldoende te onderzoeken en zijn weigeringsbeslissing onvoldoende te motiveren, doch gaat voorbij aan zijn eigen tekortkomingen. Verzoeker komt in het verzoekschrift niet verder dan de loutere bewering recht te hebben op subsidiaire bescherming, zonder zelfs toe te lichten van welke van de drie vormen van ernstige schade, zoals weergegeven in artikel 48/4, §2 van de vreemdelingenwet, verzoeker bij een eventuele terugkeer het slachtoffer zou kunnen worden. De loutere verwijzing naar *“de bijzondere situatie die er op dit moment heerst in Sri Lanka”* en de bewering *“Bovendien zijn thans zijn vrouw en kinderen verdwenen”* kunnen er bezwaarlijk op wijzen dat aan verzoeker de subsidiaire bescherming moet worden toegekend wanneer verzoeker zelf geen vervolging aantoonde en de situatie van zijn echtgenote enkel werd afgeleid uit zijn vermeende problemen. De Raad kan dan ook slechts wederom benadrukken dat de bewijslast principieel bij de kandidaat-vluchteling berust, de Raad moet zich steunen op de elementen aangevoerd door de verzoekende partij het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692).

10.4. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Verzoekers asielrelaas is ongeloofwaardig en de documenten komen voor als complaisancestukken opgemaakt voor onderhavige procedure. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij aanspraak kan maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

10.5. In zoverre verzoeker zich tevens beroept op artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet, en daargelaten dat verzoeker dit niet uitwerkt in het verzoekschrift, dient te worden vastgesteld dat uit wat voorafgaat blijkt dat verzoeker geen recent verblijf in het noorden van Sri Lanka aantoonde. Verzoeker is minstens sinds 2002 geregistreerd in Colombo en leidt er een zakenleven. Verzoeker maakt bijgevolg

niet aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in het noorden en oosten van Sri Lanka.

10.6. Waar verzoeker aanvoert dat hij *“vreest dat bij een gedwongen terugkeer naar zijn land van herkomst artikel 3 van het EVRM geschonden zal worden”* benadrukt de Raad dat er in onderhavige procedure geen uitspraak gedaan wordt over een terugleidingsmaatregel, maar uitsluitend over de toekenning van vluchtelingenstatus (artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen) en het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus (artikel 48/4 van dezelfde wet). Waar artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, §2, b van de vreemdelingenwet werd er getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, 2009, <http://curia.europa.eu>).

10.7. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

11. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht februari tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK